

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/788/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.313/2025/14/I. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben a Fővárosi Törvényszék 19.P.23.316/2017/138. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.313/2025/14/I. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítvány alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó (aki az alapul szolgáló ügy alperese) és a felperes pénzügyintézet (a továbbiakban: felperes vagy pénzügyintézet) között éveken át szerződéses kapcsolat állt fenn. A pénzügyintézet 2016. április 24-i hatállyal megszüntette az indítványozóval fennálló valamennyi szerződéses és ügyféli viszonyát. Az indítványozó 2013 decemberétől kezdődően több száz (esetenként napi több) panaszt terjesztett elő, részben írásban, részben telefonon először a pénzügyintézet felé, majd a pénzügyintézet anyacégének felsővezetéséhez fordult. Az indítványozó eredendően egyik számlájának egyenlegével kapcsolatos panaszokat terjesztett elő, vitatva a felperes panaszkezelési folyamatának megfelelőségét, továbbá a felperes üzleti folyamatainak szakszerűtlenségét és alkalmatlanságát állította. A pénzügyintézet a panaszokat kivizsgálta, belső ellenőrzést is lefolytatott, melynek során azt állapította meg, hogy az indítványozó panaszai alaptalanok. Az indítványozó 2017. május 22-én

tájékoztatási és hozzáférési kérelemmel fordult a pénzügyintézethez, melyben azt kérte, hogy a pénzügyintézettel kötött ügyfélszerződéseire eredeti példányába betekinthessen, és a szerződésekről másolatot kaphasson. A pénzügyintézet válaszként megküldte az indítványozónak a 2000. szeptember 27. napján kötött devizaszámla szerződést. Ezt követően az indítványozó számtalan alkalommal követelte az ügyfélszerződések másolatának megtekintését, kiadását, valamint bejelentése alapján a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (a továbbiakban: adatvédelmi hatóság), az Egyenlő Bánásmód Hatóság és a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) is folytatott hatósági eljárásokat.

- [4] Emellett az indítványozó a pénzügyintézet bankfiókjaiban időről időre személyesen is megjelent, és vélt, illetve valós sérelmeinek adott hangot. Panaszbeadványokat kívánt előterjeszteni, valamint megtudni azt, hogy panaszaira született-e válasz. Tekintettel arra, hogy az indítványozó magatartása megbotránkozást, riadalmat keltett, sok esetben vagyoni vagy rendőri intézkedés vált szükségessé. Az indítványozó 2016. évtől a felperessel, annak munkavállalóival és tisztségviselőivel, valamint a fiókok védelmét biztosító személy- és vagyonőrökkel szemben közigazgatási, szabálysértési, polgári és büntetőeljárásokat kezdeményezett, amelyek a megkereséseire való válaszok elmaradásával, a fióki megjelenéseivel, valamint a korábbi szerződéses viszonyával összefüggő adatvédelmi és polgári jogi igényekkel voltak kapcsolatosak.
- [5] Az alkotmányjogi panasz alapját képező peres ügyben a felperes 2017. szeptemberében személyiségi jogi pert kezdeményezett az indítványozóval mint alperessel szemben. Keresetében azt kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az indítványozó 2016. és 2017. évben a felperesnek és más címzetteknek elküldött e-mailjeiben valótlan tényeket és indokolatlanul sértő közléseket téve megsértette a felperes jóhírnevét, kötelezze az indítványozót a jogsértés abbahagyására, tiltsa el a további jogsértéstől, kötelezze elégtétel tartalmú nyilatkozat közzétételére, valamint kötelezze az indítványozót 2 000 000 forint sérelemdíj megfizetésére.
- [6] Az indítványozó a teljes kereset elutasítását kérte. Ezen túl viszontkeresetet is előterjesztett, melyben kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a felperes megsértette a jóhírnevhez és becsület védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy egy birtokvédelmi eljárás során tett beadványban a személyéhez kapcsolódóan súlyosan valótlan jóhírnevet és becsületet sértő állításokat tett.
- [7] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság 19.P.23.316/2017/138. számú ítéletében megállapította, hogy az indítványozó a 2016. augusztus 22-e és 2017. június 30-a között megküldött e-mailekben foglalt közlésekkel megsértette a felperes jóhírnevét, ezért eltiltotta az indítványozót a további jogsértésektől, kötelezte, hogy a jogsértések miatt 15 napon belül e-mailben kérjen bocsánatot a felperestől, és

fizessen meg a felperesnek 1 000 000 forint sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a keresetet, valamint az indítványozó viszontkeresetét elutasította.

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy bár az indítványozó a felperes ügyintézésével kapcsolatos véleményét, a panaszkezeléssel kapcsolatos elégedetlenségét fogalmazta meg, a burkoltan tényállítást tartalmazó, egyben valótlan és sértő közlések tekintetében jóhírnév sérelme megállapítását tartotta lehetségesnek. Az elsőfokú bíróság szerint az indítványozó állítása a felperesről szerzhető ismereteket rendkívül negatív irányba módosította, a róla reálisan kialakítható képet jelentősen befolyásolni volt képes, melynek eredményeként több vitatott közléssel kapcsolatban megállapította a jóhírnévsértést.
- [9] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes és az indítványozó is fellebbezést terjesztettek elő. A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Pf.20.313/2025/14/I. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és további közlésekkel összefüggésben is megállapította, hogy az indítványozó megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, melyekkel összefüggésben eltiltotta az indítványozót a további jogsértésektől, és arra kötelezte, hogy e jogsértésekkel kapcsolatban is kérjen bocsánatot e-mailben a felperestől. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét kisebb pontosítással helybenhagyta.
- [10] Mivel az indítványozó arra hivatkozott, hogy panaszjoga gyakorlása révén jogsértő magatartás nem róható a terhére, a másodfokú bíróság ítéletében fontosnak tartotta annak rögzítését, hogy a perbeli időszakban az indítványozó már nem volt a felperes ügyfele, a perbeli e-mailek a szerződéses kapcsolatuk megszűnését követően íródtak. A körülmények, illetve az e-mailek tartalmának gondos vizsgálatát követően a másodfokú bíróság megállapította, hogy a perbeli nyilatkozatok nem szükségszerű és okszerű panaszok, kétséges az indítványozó panaszkezelési célja, hangnemek pedig kifejezetten gúnyolódó, provokatív.
- [11] Az indítványozó által hivatkozott MNB határozattal kapcsolatban megállapította, hogy egyfelől ahhoz a bíróság nem volt kötve, másfelől a határozat hatályon kívül helyezésre került. A másodfokú bíróság nem tartotta megalapozottnak az indítványozó azon álláspontját, hogy a jóhírnév megsértése kizárólag tényállításokkal kapcsolatosan lehetséges, illetve azt, hogy a felperes jogi személy jóhírnevének sérelme kapcsán véleménynyilvánításnak minősíthető közlések tekintetében jogvédelmet nem igényelhet. A másodfokú bíróság visszautalt az elsőfokú bíróság által idézett alkotmánybírósági gyakorlatra és rámutatott: a felek vitája közéleti kérdéseket nem vetett fel, ebből következően nem voltak irányadóak a közéleti megszólalásokat erőteljesebben oltalmazó véleménynyilvánítás mérlegelési szempontjai.

- [12] 2.3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát, hivatkozva az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek, valamint 28. cikkének a megsértésére.
- [13] Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a sérelmezett e-mailekben az indítványozó panaszjogát gyakorolta, ami jogellenességet kizáró ok. Ennek következtében a másodfokú bíróság döntése a véleménynyilvánítás szabadságát, a tisztességes eljáráshoz való jogot és a jogorvoslathoz való jog lényeges tartalmát sérti, és ellentétes az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogszabály-értelmezési kötelezettséggel.
- [14] Nézete szerint a másodfokú bíróság az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítás szabadságát indokolatlanul és aránytalanul korlátozta, amikor a sérelmezett közléseket tényállításként és nem véleményként értékelte, nem vizsgálta a közlések célját és címzettjét, valamint figyelmen kívül hagyta a közlés panaszjogi kontextusát.
- [15] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmének indokolása kapcsán az indítványozó előadja, hogy a másodfokú bíróság a tényállás megállapításakor meghatározó jelentőségű tényállási elemeket hagyott figyelmen kívül (például MNB határozat által megállapított jogsértés, panaszjog fennállása), valótlan tényeket rögzített, irreleváns tényeknek tulajdonított jelentőséget (a közlések formája, stílusa), a bizonyított tényállással ellentétes tartalmú következtetéseket vont le, a bizonyítékokat egyoldalúan mérlegelte, ezért a döntés önkényesnek minősül.
- [16] A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme körében kifogásolja, hogy a jogerős ítélet ellentétes a Kúria gyakorlatával, mely kimondja, hogy jogi személy jóhírnevét véleménnyel nem lehet megsérteni.
- [17] Álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való jog azért sérült, mert a másodfokú bíróság a fellebbezésben előadott érveket érdemben nem vizsgálta, így a jogorvoslat formálissá vált, kiüresedett.
- [18] Az indítványozó utal arra, hogy a jogerős ítélet ellentétes az Európai Unió Működéséről szóló szerződés 169. cikkével, mely a fogyasztók védelmét az Európai Unió egyik alapvető céljaként határozza meg.
- [19] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kell vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [20] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani, amely határidőt az indítványozó megtartotta.
- [21] A Fővárosi Ítéltábla sérelmezett ítélete az ügy érdemében hozott, bírósági eljárást befejező döntés, amellyel szemben további rendes jogorvoslatnak nincs helye, és az indítványozó rendkívüli jogorvoslati kérelmet nem terjesztett elő. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [22] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az indítvány e tekintetben csak részben felel meg a törvényi feltételeknek. Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülnek, ugyanakkor az indítványozó – az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésének pontos megjelölése nélkül – arra is hivatkozott, hogy a sérelmezett bírói döntések ellentétesek az Európai Unió Működéséről szóló szerződéssel. Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése azonban nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak {3348/2025. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [38]}. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontja és az Abtv. 32. §-a alapján az Alkotmánybíróság hatásköre kizárólag jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatára terjed ki, és arra is csak az Abtv. 32. § (2) bekezdésében meghatározott indítványozói kör kezdeményezésére {lásd hasonlóan: 3242/2025. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [30]}.
- [23] Jelen esetben megállapítható, hogy egyfelől a bírósági ítéletek nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, másfelől az indítványozó nem tartozik a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének indítványozására jogosultak körébe, így ezen indítványi elem arra nem jogosulttól származó. Mindezekre tekintettel az indítvány ebben a tekintetben nem bírálható el érdemben.
- [24] Az indítványozó a támadott bírói döntések alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény 28. cikkével összefüggésben is állította. Az indítványozó ugyanakkor a bírói jogértelmezés hibáját nem közvetlenül az Alaptörvény 28. cikkére alapítottan, hanem a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban állította. Jóllehet az Alaptörvény 28. cikke önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak {3146/2013. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [39]}, de arra tekintettel, hogy az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben hivatkozott az Alaptörvény 28. cikkének sérelmére, az Alkotmánybíróság az

indítványban foglaltakat a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelme körében értékelte [lásd hasonlóan: 3253/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [23]].

- [25] 3.2. Az alkotmányjogi panasz egyebekben az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdéseiben foglalt határozott kérelem követelményének megfelel, mert megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi rendelkezést, az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, a támadott bírói döntéseket, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a hivatkozott alaptörvényi rendelkezésekkel kapcsolatban tartalmaz a bírói döntések alaptörvényellenességére vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet tartalmaz a bírósági döntések megsemmisítésére.
- [26] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. E vagylagos feltételnek az indítvány az alábbiak miatt nem felel meg.
- [27] Az Alkotmánybíróság elsődlegesen felhívja a figyelmet következetes gyakorlatára, mely szerint az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.
- [29] Jelen ügyben az Alkotmánybíróság megállapította: az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezte ki a bíróságok döntésével, azok érvelésével, indokolásával kapcsolatban. Az indítványozó nem értett egyet azzal, hogy

a bíróságok a per tárgyát képező közlések tekintetében megállapították a felperes jóhírnévhez való jogának megsértését. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban – lényegében megismételve a bírósági eljárás során előhozott érveit – azt állította, hogy a perbeli közléseket panaszjoga gyakorlása keretében tette, ami jogellenességet kizáró ok. Az Alkotmánybíróság rámutat: az eljáró bíróságok a döntés szempontjából releváns kérdéseket vizsgálatuk tárgyává tették, és követhetően számot adtak döntésük indokairól. A másodfokú bíróság részletesen foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy a sérelmezett e-mailek miért nem minősíthetők panasznak, miért nem releváns az MNB határozata, és miért hozott helyes döntést az elsőfokú bíróság, amikor burkolt tényközlés miatt állapította meg a jogi személy felperes jóhírnévhez való joga megsértését.

- [30] Az Alkotmánybíróság emlékeztet következetes gyakorlatára, mely szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e (lásd például: 3095/2021. (III. 12.) AB végzés, Indokolás [26]). „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” (3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]).
- [31] Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására (3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]).
- [32] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [33] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)*, *c)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Juhász Miklós s. k.
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.
alkotmánybíró